

Felcsúti Hírlap

2025. október, XIV. évf., 10. szám (158.)

+ 4 oldal

Mustra Éljen a tánc!

Szüreti mulatság a menaságiakkal és a tízéves Fütyülős táncgyűttessel

Múltidéző

Nemzetünk vértanúira
és hőseire emlékeztünk

Téka

Szundipolipokkal a könyvtárban

Konyha & művészet

Megnyerte az ifi Bocuse d'Ort
a Letenyey párosa

Októberi tartalom

3

Együtt

Dalcsokor és vacsora az idősek világnapján

6

Téka

Szundipolipokkal a könyvtárban

10

Konyha & művészet

Megnyerte az ifi Bocuse d'Ort a Letenyey párosa

12

Múltidéző

Nemzetünk vértanúira és hőseire emlékeztünk

17

Közlemények

A csabdi-vasztélyi játszótér bővítése
Tűzoltóautót nyert az alcsúti ÖTE

18

Mustra

Szüreti mulatság a menaságiakkal
és a tízéves Füttyülős táncegyüttessel

26

Könyvbemutató

Válogatás az
Erdélyi Szalon Könyvkiadó kínálatából

28

Mesesarok

Vadászat

30

Konyha

Almavaj

31

Kert

A birs

32

Harangszó

Mi az ima?
Jézus életveszélyben?

34

Mozaik

Együtt A legkedvesebb közönségnek

Dalcsokor és vacsora az idősek világnapján

Örökzöld slágerekkel
lepték meg Fel-
csút „örökifjait” a
csákvári Rátonyi
Róbert Színház művészei. Az
idősek világnapján, a Faluház
színpadán hangzottak fel a jól
ismert dallamok. Az előadást
követően önkormányzatunk
díszvacsorával kedveskedett a
közönségnek.

Október elsején az idősök világnapját ünnepeljük. Hogy megköszönje mindazt, amit a közösségért tesznek, Felcsút önkormányzata a hagyományoknak megfelelően meglepetéssel készült a falu nagymamáinak és nagypapáinak. Flier Éva kulturális tanácsnok köszöntőjét követően Teremi Trixi, a csákvári Rátonyi Róbert Színház művészeti vezetője szólt az ünnepeltekhez: „Az egyik legszebb ünnep a mostani, mert az idősök világnapján lehetőségünk van kiemelten is megköszönni mindazt a jót, amit Önöktől kapunk. Színházunk legkedvesebb közönsége az Önöké, hiszen az a műfaj, amelyet képviselünk, az operett, elsősorban Önöknek szól. Szeretjük ezt a napot, mert ilyenkor mi is adhatunk valamit.” Ezúttal a színház két fiatal művésze, Haraszti Elvira és Kovács Szilárd szórakoztatta Felcsút „szépkorúit”. Hétre ma várom a Nemzetinél..., Legyen a Horváth-kertben, Budán..., Jöjjön ki Óbudára! – „invitálták” találkára a közönséget a színészek. Dalsokrukkban olyan klasszikusok szólaltak meg, mint a *Kislány a zongoránál*, az *Éjjel az omnibusz tetején*, a *Maga nős ember, vagy boldog?*, az *Okosabban kéne élni*, a *Lazítani* vagy épp a *Nem csak a húszéveseké a világ*. A nosztalgikus összeállítás után a felcsúti „örökifjakat” a Felcsút Községi Önkormányzat jóvoltából a Felcsúti Gazdasági és Szolgáltató Kft. finom vacsorával vendégelte meg.

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Álom és valóság, lehetséges világok – ekképp hangzott az Országos Könyvtári Napok idei kampányhétének szlogenje. A hazai könyvtárak összefogását hirdető, közel két évtizedes múltú visszatekintő programsorozathoz könyvtárunk is csatlakozott. Balázs Boglárka gyógypedagógus a gyermekkori alvás fontosságáról mesélt, majd útmutatásával a gyerekek kinőtt-elnyűtt zoknicákból szundipolipokat készítettek. Mi több, a jó alvás és a szép álmok érdekében Szecsődi Zsuzsa segítségével álomfogók, Apróné Erzsike néni jóvoltából pedig mécsesek is születtek.

Téka Édes álmom

Szundipolipokkal a könyvtárban

A könyvtáros szakma legjelentősebb hazai megmozdulására – amelynek keretében az elmúlt csaknem húsz évben több mint nyolcvanezer könyvtári program valósult meg több mint hárommillió résztvevővel – október 6. és 12. között került sor szerte az országban. Az Informatikai és Könyvtári Szövetség által kidolgozott kezdeményezéshez minden magyarországi köz- és szakkönyvtár csatlakozott, hirdetve a könyvtárak szerteágazó munkáját, sokszínűségét. Az idei kampány az álmok rejtélyes világába kalauzolt. A téma rendkívül változatos könyvtári programok „megálmodását” tette lehetővé. Szecsődi Zsuzsa meghívására Balázs Boglárka gyógypedagógus érkezett a felcsúti bibliotékába, s a megannyi könyv között alapvető biológi-

ai szükségletünkről, testi-lelki jólétünk meghatározójáról, a gyermekkori fejlődés egyik legfőbb pilléréről mesélt az öt kíváncsian hallgató szülőknak és gyerekeknek.

„Minthogy az alvás az immunrendszer karbantartó ideje, a jól alvó gyermekek sokkal ellenállóbbak a fertőzésekkel szemben, s a növekedési hormon is alvás közben termelődik, ráadásul az agy is ilyenkor rendszerez” – efféle érdekességeket árult el a bájos szakember, aki az alváshiány tüneteiről, a gyerekek korosztálonkénti ideális alvásmennyiségéről, az egészséges alvási szokás kialakításáról is beszélt, sőt, még a gyerekbarát esti rutin lépéseit is megosztotta a szülőkkel, s a gyógynövények mellett olyan trükkök bevetését is javasolta, mint a súlyozott takaró és a fehér zaj. Következett aztán egy kis stresszoldó torna a felnőtteknek, méghozzá a testünket átszövő meridiánok mentén. Majd Bogi és a gyerekek életre keltették *A csavargó kisautó* történetét. A *Mesék örökmozgóknak* sorozat kötetének meséi még a sokszor túlterhelt, hiperaktív vagy figyelemzavaros gyerekekhez is utat találnak, a rövid, humoros történetekhez ugyanis egyszerű mozgásgyakorlatok társulnak. Repül a..., repül a..., repül a... – utánozták a kicsik a levegőben közlekedő járműveket-állatokat. Persze az álmom témájához kapcsolódó kézműveskedés sem maradhatott el: Bogival szundipolip, Zsuzsával álomfogó, Erzsike nénivel mécses készült – minden adottá vált hát a nyugodt alváshoz.

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Konyha & művészet A szakma csúcsán

Megnyerte az ifi Bocuse d'Or a Letenyey párosa

Történelmet írt a felcsúti Letenyey iskola, amelynek leendő szakácsai az első helyezést érték el a Magyar Bocuse d'Or Akadémia által első ízben meghirdetett ifjúsági gasztroversenyen. A világ legrangosabb konyhaművészeti erőpróbájának hazai döntőjével párhuzamosan a Hungexpo területén neves szakmai zsűri és nagy közönség előtt zajlott az utánpótlás megmérettetése is.

Tizedik alkalommal rendezte meg a magyar gasztronómia fejlődése és a kiemelkedő minőségű hazai termékek népszerűsítése mellett elkötelezett Magyar Bocuse d'Or Akadémia a több mint ötven ország részvételével zajló világhíres gasztrocsofata magyarországi fináléját, amelyen ezúttal a harcsa, a makói hagyma és a szürkeharshagulyás volt a főszerepben. A Hunguest Hotel Sóstó séfje, Kelemen Roland megvédte címét, így ismét ő képviselheti hazánkat a 2026 márciusában, a francia kikötővárosban, Marseille-ben megrendezendő európai válogatón.

Az élő munkás szakácsverseny döntője ezúttal újdonságot is tartogatott: a hagyományos versennyel párhuzamosan idén először a tanulócsapatok is összemérhették tudásukat. Az akadémia a hazai gasztoutánpótlás szakmai támogatására indította el a kezdeményezést, amelynek köszönhetően egy Pest vármegyei és egy Fejér vármegyei csapat mutatkozhatott be élesben – ez utóbbi éppen a mi iskolánk, a Felcsúti Letenyey Lajos Gimnázium, Technikum és Szakképző Iskola lehetett. A bemutatkozásunk olyan jól sikerült, hogy a végzős technikusaink, a Németh Eszter és Petrusán Marcell alkotta szakácsduó rögvést az élen zárt. Fiataljainkat Varga Gergely, a Letenyey szakoktatója készítette fel a versenyre, mentoraként a magyar vidéki gasztronómia egyik legelismertebb alakja, Volenter István segítette a munkájukat, s amolyan szürke eminenciásként iskolánk egykori tanára, Kocsonya Kálmán séf, mesterszakács is részese volt a felkészülésnek.

Az elkészült ételeket a „nagyok” és a „kicsik” versenyén is olyan elismert séfek kóstolták, mint Tiago Sabarigo, Wolf András, Erdei János, Szulló Szabina, Széll Tamás, Akács István, Litauszki Zsolt és Segal Viktor, a konyhai munkát pedig Dalnoki Bence, Volenter István, Haraszti Zsolt, Lutz Lajos, Danó Zoltán és Varju Vili pontozta. (Korántsem mellékes, hogy azok között, akik a zsűri elé helyezték az ételeket, a Letenyey ifjú felszolgálói is ott voltak.) Íme a mieink által megálmodott halas fogás: szürkeharcsatekerces, túróval töltött ravioli, tejfölhab és sült paprika-mártás, rakott gyökérzöldség petrezselyempürével. A vegetáriánus fogás pedig: makóihagyma-torta, tormás almával töltött cékla, batátapüré, vegetáriánus „pecsenyelé” és beurre blanc. Növendékeink ételkülönlegességei tehát olyan nagy sikert arattak, hogy megnyerték a Bocuse d'Or első hazai ifjúsági összecsapását.

Nagy Enikő

Fotó: bocusedor.hu

Múltidéző „Ők csinálták a dicsőséges forradalmat”

Nemzetünk vértanúira és hőseire emlékeztünk

Az október az emlékezés hónapja. Nemzeti gyásznapon az aradi tizenhárom előtt róttuk le kegyeletünket, nemzeti ünnepünkön pedig az '56-os forradalom és szabadságharc alakjai előtt tisztelegtünk.

Hogy a magyarok ügyét képviselje

„1848. március 15-én kitört a forradalom, a nagyhatalmak leverték és meg is torolták – Flier Éva kulturális tanácsnok szavaival vette kezdetét közösségünk emlékezése a Faluháznál az aradi vértanúk halálának évfordulóján. – 1849. október 6-án Pesten kivégezték Batthyány Lajost, az első felelős magyar kormány miniszterelnökét, Aradon pedig a szabadságharc tizenkét tábornokát és egy főtisztjét. A legkegyetlenebbül álltak bosszút a vértanúkon. Kegyelettel rájuk emlékezünk, s azokra az egyszerű katonákra, akik életüket áldozták a szabadságért.” „Veszélyben a haza! Sorsdöntő órák előtt áll nemzetünk. A kérdés az, hogy: Veszni hagyjuk kivívott jogainkat, függetlenségünket? Odahajtjuk büszke magyar fejünket a császári sas karma alá? A válasz: NEM!” – Kossuth Lajos 1848 őszén, Cegléden elhangzott toborzóbeszédének soraival indult iskolásaink emlékműsora. Versek és dalok egymásutánjában bomlott ki az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc története, s elhangzottak az aradi vértanúk utolsó mondatai. „Szép kis deputáció megy az Úristenhez, hogy a magyarok ügyét képviselje” – idézte fel egy fiú az elsőként akasztott Poeltenberg gondolatait, s a szívéhez vörös rózsát szorítva elindult a felcsúti történelmi „agora” közepén, a vértanúk tiszteletére faragott egyik kopjafához. Követték a társai. S miközben a község intézményeinek képviselői koszorút helyeztek el a kőtömb-emlékműnél, Zoltáni Zsolt ének-zene tanár ezúttal hangszeres kíséret nélkül énekelt: „Aradi vár, aradi vár, halál völgye, híres-neves magyar hősök temetője. Teremjenek határidon vérvirágok, felejthetetlen legyen az ő halálok.”

Eljön a szabadság végre

A szabadság napján az '56-os szabadságharcosok hőstettére emlékeztünk. „A mai nap lett volna a 12. születésnapom. Ma nem lehetett megtartani a születésnapomat, mert ma is lövöldöztek, ha nem is annyira, de még távolról hallatszott lövés” – idézte egy kiskamasz fiú naplóját Hedrich László történelemtanár, bemutatva, milyen volt ötvenhat gyermekszemmel. Majd következett az Endresz György Általános Iskola tanulóinak emlékműsora. „Álmodj népet, ki tudja nevét, álmodj nyelvet, ami tiéd. Álmodj álmot álmodót, álmodj igaz szót” – léptek fel a Faluház színpadára a gyerekek, miközben a Kormorán dala szólt. Versekkel és dalokkal idézték fel az 1956. október 23-án történeteket: azt, ahogyan az egyetemisták által szervezett budapesti tömegtüntetéssel elkezdődött az országot hamarosan lángba borító forradalom. „Lehet, hogy holnapra vége, eljön a szabadság végre, ha mindenki kijön a térre. Emeld fel a lyukas zászlót, emeld fel, testvér, az égig, hol tízmillió magyar szív egyszerre dobban vagy vérzik” – énekelték Zoltáni Zsolt ének-zene tanár vezetésével a diákok, s aztán meglevenedett a Corvin közí „nagyfiúk” alakja. „Csorgott a könnyük. Talán sírtak. Csorgott a vérük. Belehaltak. Diákok voltak. S ők csinálták a dicsőséges forradalmat” – szavalták a gyerekek, miközben mécsesek világítottak, hálát adva, hogy a fénylő gyertyák már szabadon égnek. Majd az emlékezők a kőtömbemlékműnél koszorúzással tisztelgettek a szabadságharcosok emléke előtt.

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

A csabdi-vasztélyi játszótér bővítése

Támogatási összege: 5.999.998,-Ft.

Támogatás mértéke: 95%

Projekt azonosítószáma: VP6-19.2.1.-96-4-17.

Csabdi Község Önkormányzat a Völgy Vidék Község Az életminőség javítását és a környezeti fenntarthatóságot szolgáló közösségi fejlesztések támogatása című kiírás keretében 5.999.998,-Ft összegű támogatásban részesült a „Csabdi, vasztélyi játszótér bővítése” című pályázatával. A projekt keretében az Önkormányzat tulajdonát képező 2064 Csabdi, Kossuth u. 1. szám alatt található vasztélyi játszótér bővítése valósult meg. A bővítés során egy HAGS Uniplay Notre várelem került beépítésre, amivel a 14 év alatti korosztály részére kívánunk több szórakozási és játéklehetőséget biztosítani. Fejlesztésünk

illeszkedik a Völgy Vidék Község Helyi Fejlesztési Stratégiájában meghatározott jövőképhez, valamint átfogó céljához: „közösségi beruházás az életminőség, az élhetőség, a jóllét és a környezeti fenntarthatóság fokozása érdekében”, valamint specifikus céljához: „bővülő térségi-helyi kreatív és szabadidő-gazdagság a Völgy Vidéken”, mivel a bővített játszótér minőségibb szabadidő-eltöltést biztosít a kisgyermek számára. A projekthez kapcsolódóan saját forrásból zöldterület-bővítés is megvalósult, melyhez 200.000,-Ft összegben a Völgy Vidék Község-hez tartozó települések egyikén székhellyel rendelkező gazdasági társaságtól szereztük be a növényeket. A projekt a településen működő különböző civil szervezetekkel, östermelőkkel, alapítványokkal, vállalkozásokkal együttműködésben valósult meg.

Tűzoltóautót nyert az alcsúti ÖTE

Az Alcsútdoboz Község Önkéntes Tűzoltó Egyesület a Magyar Falu Program Falusi Civil Alap keretében civil közösségi tevékenységek és feltételeinek támogatására kiírt pályázatára beadott, FCA-KP-1-2025/2-000840 számú, Fecskendőbeszerzés 2025 című pályamunkája nyert. Az alcsúti ÖTE a támogatói okirat alapján 7 millió Ft támogatást kapott tűzoltógépjármű beszerzésére. Egyesületünk részben bér munkából, részben a helyi önkormányzat és magánszemélyek támogatásából fedezi éves költségeit. Így sikerült kiszorítani a 9 millió forintos vételárhoz a pályázati összeg feletti hiányzó 2 millió forintot.

Az alcsúti ÖTE a vonulási területébe tartozó három településen (Alcsútdobozon, Felcsúton, Vértesacsán) élők védelmében az új tűzoltóautó segítségével hatékonyabban avatkozhat be tűzoltásnál, műszaki mentésnél. A támogatásból egy STEYR 13S23 típusú tűzoltófecskendőt vásároltunk. Az új tűzoltóautóban kilenc

személy fér el, ami jelentősen növeli vonulási képességünket. Málhatere is teljes beavatkozásra alkalmas, minden szükséges eszköznek, gépnek van rajta hely.

Mustra Éljen a tánc!

Szüreti mulatság a menaságiakkal és a tízéves Fütyülős táncgyüttessel

Felcsút utcáin a falu népe vigad, láthatja mindenki, aki velünk marad” – jelentette ki a „kisbíró”, s hogy mennyire nem lódított, annak bizonyossága volt a Tamássy–Margalit-kúria parkjában rendezett nagyszabású szüreti mulatság. Október közepén, őszi napsütésben, színpompás falevélesőben sereglett egybe a lakosság, amely önkormányzatunk jóvoltából valóságos fesztiválba csöppenhetett bele. A hagyományos szüreti felvonulás és bál mellett ezúttal színpadi produkcióknak is örvendhettünk, s túl azon, hogy felléptek a környékbeli néptáncgyűttesek, fergeteges jubileumi műsorral készült a fennállásának 10. évfordulóját ünneplő felcsúti Fütyülős táncgyűttes. A vidám forgatagba ráadásul székelgyöldi testvértelépülésünk lakói, a csíkmenaságiak is bekapcsolódtak.

A Megasztár 2024-es évadának győztese, Felcsút büszksége, Gudics Máté nyitotta a szüreti programok sorát a Tamássy–Margalit-kúria színpadán. „Az légy, aki vagy, érezd jól magad!” – adta útavalóul Charlie örök érvényű tanácsát a szüret népének a településünkről származó énekes, aki a Hooligans együttesel közös feldolgozása, a *Küzdj az álmodért!* című dal mellett többek között az első saját szerzeményét, a *Mellékhatást* is előadta. A magyar nyelvről legszébb táncait mutatta be a gyermekeket a világhírű Timár-módszerrel oktató bicskei Mayer Néptáncműhely, a magyarországi németek táncagyományában sajátos helyet elfoglaló régi acsai táncokat, a hoppzapedlit vagy épp a Weber-táncot járták a több mint ötven esztendőes Vértessacsi Német Nemzetiségi Táncsoport párijai.

Ízelítő Felcsútból

Ezek voltak székely látogatóink programjai

Több mint nyolcszáz kilométert megtéve október 16-án érkezett meg a Hargita megyei Csíkszeredától nem messze található kicsiny falu, Csíkmenaság közel ötven lelket számláló küldöttsége községünkbe. Felcsúti vendéglátóik számos programmal kedveskedtek nekik. Székelyföldi testvértelepülésünk lakói érkezésük másnapján ellátogattak a Tó Étterem és Élményközpontba, bepillantottak a Kastély Óvoda és Bölcsőde életébe, megtekintették a felcsúti tájházat és a Kokas Ignác váli festőművész hagyatékának otthont adó képtárat, elidőztek a Faluházban és a történelmi „agora” emlékműveinél, bejárták a Pancho Arénát, s részt vettek a falu közösségi központjában rendezett könyvbemutatóon is. Harmadnap az Endresz György Általános Iskola projekt napjának lehettek részesei, s a szüreti mulatság várt rájuk. Október 19-én indultak aztán vissza szülőfalujukba.

Erdély gyönyörű táncaival érkeztek székelyföldi testvértelepülésünk, Csíkmenaság iskolásai, akiket Felcsút országgyűlési képviselője, Tessely Zoltán ekképp köszöntött: „Isten éltesse a menaságiakat, magyar szívünk minden melegével öleljük őket!” „Olyan jellegzetes menasági táncot hoztunk, amely a méltán ismert farsangtemetés népszokása során alakult ki – mesélte Ferencz Ildikó helyi tanárnő. – Az évek során kissé feledésbe merült ez a tánc, ám mi, néhányan, akik még tudjuk, tanítjuk az új generációnak. Négy tánc tartozik a rendbe, a sormagyar, az öreges csárdás, a marosszéki és a pottyondi sebes.” „Repülj, madár, repülj, Menaságra repülj...” – vonultak a színpadra a népdalt énekelve a székely gyermekek.

Jó magyarnak lenni

Réti Zsófia menasági polgármester gondolatai

„Hiába, hogy határok választanak el bennünket, egy nemzet vagyunk. Több mint nyolcszáz kilométer távolságra lakunk Felcsúttól, de olyan településen, ahol mindenki magyarul beszél. A gyermekeink nyolc-kilencéves korukban döbbennek rá, hogy nem Magyarországon, hanem Romániában élünk. Magyarok laktak a község vagyunk. Összetartozunk. S a kölcsönös testvértelepülési látogatások is abban segítenek, hogy az összetartozásunkat erősítsük. Idén sok gyermeket hoztunk magunkkal, hogy a következő generáció tagjai között is kialakuljanak a kötelékek, s meglegyen a folytonosság a testvértelepülési kapcsolatban. Arra is törekedtünk, hogy olyanoknak adjuk meg a lehetőséget, akik még nem jártak Felcsúton. Mind Felcsút, mind Csíkmenaság számára van jelentősége a testvértelepülési együttműködésnek. Nálunk még mindig egy kicsit konzervatívabb közösség él, hagyományos értékrenddel, amely példa lehet a Magyarországon élőknek. Megmutathatjuk, hogy olyan örök érvényű értékekben hiszünk, amelyekre érdemes alapozni az életünket. Mi, menaságiak pedig megerősödhetünk abban, hogy jó egy olyan nemzethez tartozni, amelynek vannak céljai, amely tudja, mit akar, s amely ki tud állni a meggyőződése mellett. A gyermekeink büszkék lehetnek a magyarságukra, bátran vállalhatják akár egy román közösségben is, hogy magyar nemzetiségűek, s a magyar nemzethez tartoznak. Erősödhet bennük az érzés: bárhol éljünk is a világban, jó magyarnak lenni.”

Fellépett iskolánk ének-zene tanára, Zoltáni Zsolt gitárművész is, ám a mulatság csúcspontját a tízéves jubileumát ünneplő Füttyölös táncegyüttes tüzes szatmárika jelentette. „Éljen a szüret, éljen a tánc, mulassunk hajnalig, vagy ki meddig lát!” – kiáltotta a „kibíró”. Több se kellett fiataljainknak, elsőként az iskolások ropták, majd – a reggeltől estig tartó hagyományos szüreti felvonulásuk részeként – Csatlós Horváth Brigi és csapata, összesen tizenegy pár szaporázta a szüreti sátorban. A falu aprajánagyja pedig úgy cselekedett, ahogy a községi „szolga” ki-dobolta: mulatott hajnalig – mulatozásához a zenét a Budapest Show Band szolgáltatta, a finom vacsorát a Felcsúti Gazdasági és Szolgáltató Kft. biztosította.

*Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra*

Magyar vendégszeretettel

Jani bácsiék is befogadtak egy házaspárt

Oláh Jani bácsi és felesége, Erzsike azok között voltak, akik otthonukban látták vendégül a csíkmenaságról érkezőket. Egy házaspár szállt meg náluk. „Először járunk Felcsúton, s azt kell mondjuk, nagyon szép a település, s nagyszerű vendéglátásban van részünk” – mondja vendégük, Feri. „János bácsiék ugyanazzal a szeretettel fogadtak bennünket, mint ahogy mi fogadjuk a látogatóinkat – teszi hozzá neje, Katika, aki férjével vendégházat üzemeltet Csíkmenaságon. – Nekünk a vendégfogadás a hivatásunk, megteszünk minden tőlünk telhetőt, hogy a látogatóink jól érezzék magukat. A Becuka vendégházból mindenki barátként távozik, olykor még sírva is.” „Nekünk a szívügyünk Erdély – vallja Jani bácsi. – Így amikor felvetődött, hogy az otthonunkban fogadjunk egy menasági családot, gondolkodás nélkül mondtunk igent. Nem tudtuk, kikkel hoz össze bennünket a sors, de igyekeztünk őket igazi magyar vendégszeretettel fogadni. A nagy öregektől azt tanultuk, hogy még ha az ember nem is dúskál az anyagiakban, mindig van annyi otthon, hogy megossza a másikkal.” „Valóban örömmel fogadtuk a vendégeinket, mindketten nagy családban nőttünk fel, így aztán fel sem tűnik, ha picit többen leszünk – árulja el nevetve Erzsike. – Különleges kötelék fűz bennünket Erdélyhez. Példaértékű az ott élő magyarok kedvessége, embersége. Nagyon jó, hogy éppen egy székelyföldi falu a testvértelepülésünk, mert sok jót átvehetünk tőlük.”

Tehén alatti gyermekből Cibere vajda

Találkozás a csíkmenasági Karácsony Lászlóval

Székelyföldi testvértelepülésünk, Csíkmenaság küldöttségének egyik tagja, Karácsony László korántsem először érkezett Felcsútra. A kezdettől fogva része a két község közös történetének, s kissrácokra óta gyakran látogat falunkba, mi több, a csíkszentgyörgyi polgármesteri hivatal munkatársaként mintegy öt éve aktív szerepet vállal a kölcsönös látogatások megszervezésében is. A szüreti mulatságban Csíkmenaság és Felcsút kapcsolatáról, valamint a hagyományörzés fontosságáról beszélgettünk, de azt is megtudhattuk, hogyan lett a menasági legény egyszerű tehén alatti gyermekből maga Cibere vajda.

A csíkmenasági Karácsony László a Hargita megyei községi központ, a csaknem ötezer lelket számláló és kilenc kistérség ügyes-bajos dolgaival intéző Csíkszentgyörgyi polgármesteri hivatalának munkatársa immár közel tíz éve. Vállalkozásfejlesztési menedzserként szakon végzett a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemen, s 2016-ban anyakönyvvezetőként csatlakozott a hivatal csapatához, nemrég pedig a közbeszerzéssel kezdett foglalkozni. Ám kapcsolata Felcsúttal még a karrierútjánál is régebbi.

„Majdhogynem az elejétől részt veszek a testvértelepülési együttműködésben – árulja el. – Amikor a menaságiak Incze Árpád meghívására 2005-ben először látogathattak Felcsútra, még csupán a szüleim voltak itt, ám a következő évben, amikor a felcsútiak először jöttek Csíkmenaságra, kamasz segítőként már én is bekapcsolódtam a helyi készülétekbe. A kialakult barátságoknak köszönhetően egyetemistaként a nyári szünidő alatt még alkalmi munkát is vállaltam Felcsúton. Két évtizede a testvérkapcsolatnak köszönhetően egészen új képet festhettünk magunknak Magyarországról. A székely zsákutcáfaluból származó gyermekek számára a kétezres évek elején még távolinak tűnt az anyaország. Csupán turistaként láthattunk bele a Magyarországon élő magyarok életébe. Ám azáltal, hogy kialakult a kötelék Csíkmenaság és Felcsút között, már nem turistaként jövünk, hanem családtagként. Rengeteget kaptam ettől a kapcsolattól: barátokat, tapasztalatot. Felcsút valóban a szülőfalum testvértelepülése, a szó legmélyebb értelmében, s örülök, hogy már sokadjára látogathatok ide.”

Laci nem csupán a testvértelepülési kapcsolat életben maradásáért, de azért is sokat tesz, hogy szülőfalujában minél inkább éljen a néphagyomány. „Első osztályos kisdiákként a hagyományörzéssel foglalkozó Károly Veronika pedagógus szárnyai alá kerültem – meséli –, neki köszönhetem, hogy megismertem és megszerettem a népi kultúrát, s megtanultam énekelni, táncolni. Kicsiny, zárt faluban élünk, a

néphagyomány mindig hozzátartozott az életünkhöz, gyermekkoromban még természetes volt az, hogy ismerjük a népdalokat, járjuk a táncokat. Ma már nem annyira magától értetődő a néphagyománnyal való erős kapcsolat, háttérbe szorulnak a régi értékek, nagyobb energiába kerül az, hogy a gyermekek életének ugyanolyan szerves részévé váljon a népi kultúra, mint régen. Ebben segítem Veronikát.”

A csíkmenasági fiatalembert 2024-ben a brácsaművészről elnevezett Németh Géza-emlékdíjjal tüntették ki, annak elismeréséül, hogy munkájával hozzájárult a magyar kultúra megmaradásához. „A legkedvesebb hagyományörző program, melynek nem csupán az egyik szervezője, de a résztvevője is vagyok, a farsangtemetés népszerű szokása – vallja Laci. – A farsangi időszakot búcsúztató szertartás szerepköréit tekintve végigmentem a ranglétrán. Tehén alatti gyermekként kezdtem, vagyis a felvonuláson a társammal a vállamon vittem a tehenet formáló szerkezetet. De voltam már menyecske és zenész is, az elmúlt években viszont én személyesíthettem meg az egyik főszereplőt, a böjtöt jelképező Cibere vajdát, aki legyőzi a farsangot szimbolizáló Konc királyt. Meglehet, egyszer még az öregember szerepébe bújva is ott lehetek...”

Könyvbemutató Tükörben

Válogatás az Erdélyi Szalon Könyvkiadó kínálatából

Menasági vendégeink programjainak sorában könyvbemutatónak adott otthont a Faluház. Babucs Zoltán hadtörténész, a Magyar-ságkutató Intézet főigazgatói kabinetveze-tője és Kovács Zoltán Attila irodalomkuta-tó-történész, az Erdélyi Szalon Könyvkiadó igazgatója beszélgetett a szépirodalommal, történelemmel, hadtörténettel, regényekkel, versekkel, prózákkal, naplókkal, emlék-iratokkal, Erdéllyel, Wass Alberttel, Csoóri Sándorral, Arany Jánossal is foglalkozó kiadó köteteiről, amelyeket a helyszínen is megvásárolhattak az érdeklődők.

A II. világháborús emlékezettel és Trianon kérdéskörével kapcsolatban szolgált érdekes adalékokkal Babucs Zoltán hadtörténész és beszélgetőtársa, Kovács Zoltán Attila a felcsúti Faluházban megrendezett könyvbemutatón. „2024 őszén jelent meg gróf Apponyi Albert és az 1920-ban megalakult Magyar Külügyi Társaság száz évvel ezelőtti kiadványának új kiadása, az *Igazságot Magyarországnak!* című nagy Trianon-album háromszáz fotóval, száz dokumentummal és negyven térképpel, ismertetve az ezeréves Magyarországot darabjaira tépő trianoni békeszerződés súlyos következményeit – mesélte Kovács Zoltán Attila a székelyföldi hallgatóságnak. – Ennek előzményeként 2022 telén kiadónk közreadta a békeszerződés teljes szövegét, mind a 364 pontot, jegyzetekkel kiegészítve. A történelmi trauma, mely száz éve kísért, tökéletesen érthető: ez nem szerződés, hanem kivégzés. Egy ország és egy nép eltiprásának dokumentuma, amelyhez fogható diktátum nem született az egyetemes történelemben. Döbbenetes olvasni a paragrafusait, amelyek számtalan kérdést vetnek fel. Nem lehet róla eleget beszélni.”

„Trianon fájdalma kibeszéletlen, a trianoni trauma beleivódott az összmagyarság lelkébe – tette hozzá Babucs Zoltán. – Az anyanemzet számára is rendkívül káros volt, hogy hosszú évtizedeken át hallgatni kellett róla, s hiába telt el több mint száz esztendő, még mindig itt él bennünk, sőt, a rendszerváltozás után sem igazán sikerült rendbetenni a kérdést az emberek fejében. Trianon következményeit ma is viseljük, épp úgy, ahogy a második világháborút lezáró párizsi békediktátum következményei is átszövik az életünket. Nincs olyan magyar család, amely ne lett volna érintett valamiképpen. Már a második világháború szemtanúi sincsenek közöttünk, de memoárjaik segítenek tisztábban látni. Kertész Imre vezérkari őrnagy 1945-ben, az emigrációban írt naplója hű tükörképét mutatja annak, milyen volt az amerikai győztesek igazi arca a hadifogolytáborokban. A szintén 1945-ben fogságba esett Korsós József vezérkari százados naplója a második világháború végnapjait és az amerikai hadifogságban töltött 177 napot írja le. Ezek a történetek több százezer magyar borzalmairól mesélnek.”

S hogy miért szükséges közreadni az efféle dokumentumokat? A szakértők így válaszolnak: „Azért, hogy megtörténjen a szembesítés. Hogy tükröt tartsunk az emberek felé, úgy, hogy ez a tükör végre ne torzítson.”

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra

Mesesarok Vadászat

Írta: Feketéné Schneider Mária

Illusztrálta: Szabó Boldizsár, Szigeti Benedek, Egész Luca Kata, Szeidl Adél
(5. és 6. osztályos tanulók)

Kellemes idő volt, a szél sem fújt. A lehullott leveleket még délelőtt összegereblyéztem. Vettem egy pillantást a virágládában élő kedvenc imádkozó sáskámra. Mozdulatlan volt. Lesben állt. Vadászott. Egy ideig figyeltem. Egyszeriben egy mit sem sejtő poloska a muskátli felé repült. A sáska, mint a villám, megmozdult, és fogólábaival azonnal elkapta az óvatlan rovar. Csodálkoztam, hogy még a bűdösbogárral is beéri. Úgy látszik, nem finnyás, lábaival háromszögletű fejéhez emelte a rovar, s hozzálátott a megkésített ebédhez.

Füvet nyírtam az udvaron. Már elég régóta tologattam a fűnyírót, amikor egyszer csak meggondolta magát a szerkezet, és egyszerűen leállt. „Nem csoda, kifogyott a benzin” – állapítottam meg a problémát. Elindultam a szerszámoskamrához egy kanna benzinért. Éreztem, hogy figyelnek. Az utca felé néztem, de senkit sem láttam. A szomszédok sem voltak kint az udvaron. Egy árva lelket sem láttam a környéken, ám a furcsa érzés nem múlt el. Figyelnek. Az udvar végénél jártam, a kertünkre pillantottam. „Tényleg figyelnek” – vettem észre a kíváncsiskodókat. Őzmama volt az ikergidáival. Mint mindig, ezen a napon is eljöttek napnyugta előtt. Legelészték a felszántott kertben. Az aratáskor elhullott magok az őszi esőzésben kikeltek, és zsenge táplálékot nyújtottak az éhes állatoknak. Néha odasétáltak a madáritatóhoz, hogy szomszédjukat oltsák, majd újból legelészték. Időnként felnéztek, és szemlélték, mi történik az udvarban. Érdekelte őket, mit csinálok. Nézték, ahogy lecsavarozom a fűnyíró benzintartályának a tetejét, és feltöltöm üzemanyaggal. Közelebb jöttek, de azért a számukra biztonságos távolságot megtartották. Amikor végeztem a művelettel, eszméltem, hogy ha beindítom a fűnyírót, az bizony zajjal jár. Mégis megpróbáltam, bízva abban, hogy a gidák nem ijednek meg. Így is történt. Én végeztem a dolgom, ők pedig élvezettel legelték a lédús hajtásokat. Közben én is figyeltem őket. Időnként felnéztek, és a tekintetükkel követték, ahogy haladok a fűnyíróval.

Lassan besötétedett. Eppen be tudtam fejezni a munkámat. Felhős volt az ég, egy árva csillag sem volt az égen. Nem volt hideg, még este is jólesett kint lenni. Nem is volt kedvem bemenni a házba. Kitaláltam, hogy az udvari lámpa fényénél a lehullott leveleket összegereblyézem. Újból a szerszámoskamrába siettem, ezúttal a lombseprűért. Az udvarban lévő korai cseresznye szép sárga leveleit kezd-

tem el gereblyézni. Amikor végeztem, ismét a szerszámoskamra felé indultam műanyag zsákért a leveleknek. A végtelen csöndben a kert végéből hirtelen egy nagy ragadozó madár éles hangját hallottam. Hangos segélykiáltása betöltötte a völgyet. Haláltusáját vívta. Eldobtam a kezemben lévő zsákot, és kifutottam a kertbe. Koromsötét volt, az orromig sem láttam. A sötét éjszakában rohantam a hang irányába. A szomszédék Buksi kutyája segíteni próbált, a kerítés mellett futott a dobon felfelé, s közben ugatott. Kijönni persze nem tudott, pedig nagy hasznát vettem volna. A szántáson keresztül futottam volna a hang irányába, de a friss szántásban csak nehezen haladtam. Bokáig süllyedtem a meglazított földben. De azt sem bántam, hogy a cipőm tele lett földdel. Ahogy csak tudtam, igyekeztem eljutni az erdő szélére. A madár kétségbeesett hangjai már egészen közelről hallatszottak. Pár lépésre lehettem tőle. Néhány métert kellett volna már csak bemennem az erdőbe, de a sötétségben lehetetlen volt. Áthatolhatatlan tüskés vadrózsabokrok állták utamat, s belegabalyodtam a vadszőlő szövevényes indáiba, ráadásul a madárcseresznye sűrű hajtásai sem engedtek beljebb jutni. Az ágak összezártak. A madár segítségére sietni reménytelennek látszott. Még a vadállatok járatait sem találtam meg. Nem tudtam, mitévő legyek.

Tüsszentenem kellett. Nyúltam is a zsebembe a zsebkendőért, s egyszeriben eszembe jutott a megoldás. Elővettem a zsebemből a telefonom, bekapcsoltam a világitást, és a jajveszékelő madár felé irányítottam a fényét. A madár vészjelzései azonnal abbamaradtak, szárnycsapásokat hallottam. „Megmenekült” – gondoltam. Néhány méterre megzörrentek a bokrok. A lámpafényben egy világító szempárt láttam. Megijedt tőlem. Én meg tőle. De azért felé tartottam a lámpát, s immár láthattam a szemek tulajdonosát, vörös bundája volt, s amint menekülni próbált, a lámpafénynél lompos farkát is megpillantottam. A bátor és ravasz róka volt az. Vadászott. Szerencsére a madár túlélte az életveszélyes kalandot, s a róka is menekülőre fogta. Lassan visszamentem az udvarba. Folytattam a levelek összegyűjtését. Már majdnem végeztem, amikor a távolból egy puska lövést hallottam. A dörrenést a környéki dombok visszhangozták, a Kishegy, a Részhegy, a Cserhegy és a legközelebbi, a Diósnak nevezett hegy is. Újabb lövést hallottam. Vadásztak. De most az emberek...

Konyha Almavaj

Fotó: wellplated.com

Fűszeres, illatos, édes – az almavaj igazi őszi-téli finomság, amely a pirítóst, a palacsintát, a kekszet, a süteményt, a zabkását vagy épp a joghurtot egyaránt feldobja. Bármilyen almából elkészíthető, de javasolt édesebb fajtákat használni – a gála remek választás lehet.

Hozzávalók (12 adaghoz):

- 1 kg alma
- 1 csésze víz
- ½ csésze nádcukor vagy barna cukor
- 3 evőkanál friss citromlé
- 1 teáskanál fahéj
- ¼ teáskanál szerecsendió
- csipetnyi őrölt szegfűszeg
- csipetnyi tengeri só

Elkészítés:

Hámozzuk meg az almákat, a magházukat szedjük ki, vágjuk őket apróbb darabokra, majd fedő alatt, lassú tűzön, időnként megkeverve, nagyjából húsz percig főzzük, illetve addig, amíg meg nem puhulnak. Hagyjuk kicsit hűlni, majd turmixoljuk simára az almákat. Egy lábasban keverjük össze a pürénket, a cukrot, a citromlevet, a fahéjat, a szerecsendőt, a szegfűszeget és a sót. Közepes lángon kevergessük, amíg a cukor fel nem oldódik. Forraljuk fel, majd vegyük vissza a lángot alacsonyra, és fedő nélkül főzzük, gyakran kevergetve, negyven-hatvan percig, vagy amíg az almavaj sűrű, kenhető állagú, szép sötét színű nem lesz. Vegyük le a tűzről, és hagyjuk szobahőmérsékletűre hűlni. Tegyük át egy légmentesen záródó edénybe vagy üvegbe, és tároljuk hűtőszekrényben legfeljebb két hétig, vagy fagyasztóban legfeljebb 3 hónapig.

Nagy Enikő

Kert A birs

A Kertészeti Áruda rovata

Fotó: nature-and-garden.com

A múlt században a vidéki porták elengedhetetlen növényének számított a birs. Gondozásmentes volt. Általában a telek egyik félreeső részére ültették kiegészítő gyümölcsnek. Savanykás íze miatt nyersen nem is nagyon fogyasztották, ám télen kompótnak, lekvárnak, sajtnak (dióval) kiváló csemegének bizonyult. A tisztaszobákban lévő szekrények tetejére újságpapírt terítettek le, ezen érlelték be, hogy karácsonyra betöltse királynői szerepét. Termését rendkívüli zamata miatt még a savanyú káposztába is beletették, ám a legtöbben pálinkafőzésre termesztik. Pár évvel ezelőtt a világ legjobb pálinkáját birsválogatásból készí-

tették. Őshazájában, Dél-Ázsiában a mai napig kiemelt figyelem övezi, szakrális jelentőséget tulajdonítanak neki. Legendák szerint a bibliai alma is éppen birs volt. Európában a balkáni részen termelik nagyüzemileg, a napos órák magasabb száma miatt ugyanis ott sokkal erőteljesebb az ízharmoniója.

A birs alma és körte formájában jelenik meg a fán. Nincs külön birsalma vagy birskörte, csak a népi hagyomány nevezte el így. A híres Bereczki-birs egyik évben almaformára neveli a termését, a másik évben körtealakot nevel. A birsnek nagyon kevés a kártevője, és a fagy is elkerüli, hiszen a virágzása április végére, május ele-

jére esik. Nem igényel sok gondoskodást, a lemosó permetezés után csak akut esetben szükséges beavatkozni vegyszeres védelemmel. A növény, ha jól érzi magát, erőteljesen növekszik, ezért a vízhajtásokat és az egyéb gyökérkinövéseket mindig távolítsuk el. Szélvédett helyre, tápanyagban gazdag területre ültessük. A pangó nedvességet nem viseli, de víz- és tápanyagigénye folyamatos. Termése méretével jelzi, ha nem megfelelő a közege. Típustól függően háromtől hat méteres magasságúig növekszik, akár bokor formájú fát is kialakíthatunk. Fajta szerint hazánkban több mint húsz csemete szerezhető be, a világon több száz fajtáját ismerik.

Harangszó Mi az ima?

Katolikus gondolatok

Imádkozzál majd értem, ha ott leszel! – kéri tőlem sokszor, amikor zárandoklatra, lelkigyakorlatra, templomba, búcsújáró szent helyre megyek. Az emberek a kezdetektől imádkoztak olyasmikért, amiket a saját erejükből nem tudtak elérni, vagy amiket nem tudtak befolyásolni. Esőtáncot jártak, rituális énekeket zengtek, és egyéb praktikákkal próbálták meg rávenni az általuk megszemélyesített istent a saját akaratuk teljesítésére.

A keresztény ember számára az ima a legfontosabb cselekedet, a legtöbb, amit tehetünk magunkért, embertársainkért és istenkapcsolatunkért. No de akkor mi az a lényeges különbség? Mi az, amiért azt mondhatjuk, hogy a kereszténység imája több, mint más természeti vallás gyakorlata?

Lényegi fontosságú, hogy a mi Urunk kinyilatkoztatta magát a benne hívők számára. Ez azt jelenti, hogy Ő kezdeményezett társalgást az emberrel. Bemutatkozott, tudomásunkra hozta a választott nép prófétáin keresztül a törvényeit, a vágyait, és azt is, hogy mi az, amivel szomorúvá tehetjük Őt. Micsoda bizalom és bátorság kellett az Ő részéről, hogy miután az első emberpárban igen nagyot kellett csalódnia, mégis megpróbálja Ábrahámmal és leszármazottjaival folytatni a kapcsolat építését. Ennek a „társalgásnak” a része az ima.

Úgy tekintünk tehát az imára, mint a Szentháromságvaló kapcsolattartás szükséges feltételére. Akik nem kommunikálnak egymással, azok között a kapcsolat megszakad. Gondoljunk csak olyan volt munka- vagy tanuló-társainkra, akikkel véget ért a kapcsolatunk, mi több, sokszor már a nevükre sem emlékszünk.

És igen, valóban sokszor fordulunk mi is Istenhez a kéréseinkkel, méghozzá olyan ügyben, amelyet akár befolyásolhatnánk másképp, ám a hit segítségével megláthatjuk és talán könnyebben meg is érthetjük Isten szándékát imáink meghallgattatásában és meg nem hallgatottságában is. A legfontosabb, hogy a hívő és az Isten közötti kapcsolat fennmaradjon.

Imádkozzunk november hónapban elhunyt szeretteink lelki üdvösségéért. Ezt csak mi tehetjük meg. És higgyünk az üdvösségre jutott lelkek feltámadásában, ahogy azt a mi Urunk Jézus krisztus bemutatta nekünk – elsőként a holtak közül. (November 1-jén 11 órakor mindenszentek ünnepén szentmise lesz templomunkban. Mindenkit szeretettel várunk, aki közösségben szeretne imádkozni.)

Baboss Botond katolikus lelkipásztori munkatárs

Jézus életveszélyben?

Református gondolatok

Képzeljük el, hogy az óceánon tomboló vihar közepette egy hajó jelenik meg, amelynek fedélzetéről videót készítenek arról, hogyan „közlekedik” a hatalmas szállító vagy turistahajó a felbolydult vízen. Talán már találkoztunk ilyesfajta félelmetes videóval, ahogyan a hajóval hasonló méretű hullám érkezik szemben, vagy ahogyan a nyaralókat szállító hajó szalonjaiban dülöngélnek az emberek és mozognak a bútorok. Közben sehol sincs a part. Csak a köd, a víz, s még ijesztőbb a sötét éjjeli táj. Ijesztő, félelmetes és lélekvesztő. Maga az a helyzet, amikor a pánik, a félelem eluralja az embert, aki így elveszíti a valóság érzékelését. Borzalom.

Valami ehhez hasonlót élhettek át a tanítványok is Jézus Krisztus társaságában. A Biblia annyira élő, hogy pontosan megrajzolja nekünk az adott személyek karakterét és érzelmi világát. Előttünk vannak a tanítványok, akik hallgatnak mesterük szavára, hogy menjenek át a túlsó partra, szinte látjuk őket elindulni Jézussal a fedélzeten. Egész nap prédikált az Úr a vízről, a csónakban szónokolt, valószínűleg ugyanabban a csónakban, amelyről olvashatunk is. Elindulnak. Eddig semmi különleges nincs a történetben. Jézus tanított, mennek tovább. Érdekes, hogy Márk megjegyzése, hogy „más hajók is voltak a nyomában”, azt jelenti, hogy szemtanúk is látták a történeteket.

„Ekkor nagy szélvihar támadt, és a hullámok becsaptak a hajóba, úgyhogy az már kezdett megtelni” – olvassuk az evangéliumban. A galileai tenger a mai halászhajók szerint is nagyon szeszélyes és veszélyes. Hirtelen érkezik a vihar a térségében, hatalmas erővel bír, tombol, aztán elmúlik. Brutális viharba keverednek, amely miatt a csónak elkezd megtelni vízzel, életveszélybe kerülnek. Az ak-

Fotó: pexels.com

kori csónakok első és hátsó részét fedélzet borította, ahol volt hely leülni és aludni is, a hajó közepe pedig nyitott volt. Egy szóval: amíg a hajó közepe kezdett megtelni, „Ő pedig a hajó hátsó részében volt, és a vánkoston aludt”. Értjük, mit olvasunk?

Jézus alszik a zárt részben, miközben kitör a pánik a tanítványok között. Olyan félelem tör rájuk, ami akkor történik, amikor a szakember is megijed a vele szembekerült problémától. Hisz a hajón vannak a halászok is, akik biztos nem egy vihart láttak már, de most tényleg nagy a baj. Rendkívüli emberi szükséghelyzetbe kerülnek. Vegyük észre, hogy nemcsak a tanítványok, hanem az Úr is. Ő is a csónakban van, védtelenül alszik. Az a legmegrázóbb, hogy Jézus a tanítványokkal együtt kerül életveszélybe. Nem távolról figyel, hanem velük van a bajban, teljes emberségében.

Hiszed-e, hogy ma is ott lehet a legnagyobb bajban az emberekkel? A bukásnak tűnő vizsga előtt, a munkahely elvesztésében, a hajléktalanság félelmetességében, a magányos be-

tegágyon, a rosszindulatú diagnózis kimondásakor, a szülőkkal való konfliktusnál?

Jézus szinte azonnal úgy szól a szélhez, a viharhoz, mintha élőlény lenne. Megparancsolja, hogy hallgasson és némuljon el. „És elállt a vihar, és nagy csendesség lett.” Elmúlik a veszély. Mindent átölel a csend. Jézus megmenti övét. Meglepő nekünk, hogy még Ő kérdi, hogy minek féltek, nem volt hitük. És a történet ekkor csapódik nagyon az ember szívéhez, hisz szembesít minket a hit félelmetes erejével. A hit kerül szembe a hitetlenség félelmével, amely jelentheti szívünk elvesztését is. Hányszor vagyunk mi is hitetlenek, kicsinyhitűek? Az Úr arra tanít, hogy menjünk el a benne való hitben a végeletekig. A káosz közepéig is, ha kell. Mert Ő a nagy Megmentőnk, az Életünk, a Reménységünk.

Szeretnéd, ha veled tartana az Úr életed csónakján, jöjjön bármi is? Kérsz tőle bátorságot és hitet, tudva azt, hogy Ő kész adni?

Faragó Máté református segédlelkész

Tudta-e, hogy...

1848. december 30-án vívták Perczel Mór honvédtábornok és Jellasics horvát bán seregei a móri ütközetet. A csatát a túlerőben levő, képzettebb és jobban felszerelt császári hadsereg nyerte. Ezzel megnyílt az út a főváros felé az osztrák csapatok előtt. A magyar országgyűlés 31-én, szilveszterkor értesült a rossz hírről, ezért rendkívüli ülést tartott. A képviselők egyetlen napirendi pontként megszavazták a kormány Debrecenbe költöztetését. Gróf Batthyány Lajos miniszterelnök javaslatot tett egy küldöttség felállítására, amely felkeresné Windischgrätz tábornokot békés meg egyezés érdekében. Kossuth ezzel nem értett egyet, de végül a képviselők elfogadták a javaslatot. A küldöttséget Batthyány Lajos vezette, tagjai Deák Ferenc igazságügyi miniszter, Mailáth György országbíró, Lanovits József egri érsek és Mailáth Antal kancellár voltak. 12 huszár és parancsnokuk kíséretében január 1-jén csikorgó

hidegben értek Martonvásárra, ahol az éjszakát töltötték. Másnap Vereben szálltak meg, itt kapták a hírt, hogy Windischgrätz Bicskén állomásozik. A következő reggel a Váli-völgyön keresztül Bicske felé vették az irányt. Felcsútra érve az egyik ház előtt német katonát láttak, amint tiszt ruhát tisztogatott. Megkérdezték tőle, hogy ki van benn a házban. A katona rémülten mondta a német őrnagy nevét, aki betegen feküdt, gyomorgörce volt. Bementek hozzá, kit nem kevésbé lepett meg a magyar huszárok jelenléte. Megtudták tőle Windischgrätz pontos tartózkodási helyét. Bicskére érve fogadta őket a tábornok, kivéve Batthyány grófot,

mert őt dezertőrnek tartotta. A szónok Majláth György volt, aki az országgyűlés nevében elmondta, hogy céljuk a fegyverszünet és a békés ki egyezés. Windischgrätz nem ismerte el a magyar országgyűlés joghatóságát, és minden kérésüket elutasította. Másnap Batthyány Lajost letartóztatták, és október 6-án kivégezték, ugyanazon a napon, mint az aradi vértanúkat.

Noll Zoltán

Évkerék

Mészáros László polgármester október hónap legalább 70 esztendő megélt születésnaposait is köszöntötte.

Mészáros Lászlóné Katalin a 99., Juhász Imréné Viola a 71., Polyák József a 71., Szatmári Péter Pálné Erzsébet a 79., Szerencsés László a 78., Noll Adolf Istvánné Magdolna a 87., Andrejka Jenő György a 79., Gáspár Mária a 84., Csuri Jánosné Mária a 71., Pribék Andrásné Anna a 71., Dálnoki Rozália a 70., Koós Lászlóné Irén a 77., Virág Józsefné Anna a 74., Papp Lajos a 87., Csizmadia Tiborné Gabriella a 71., Hostyánszky Lászlóné Mária a 72. születésnapját ünnepelte.

Gólyahír

Két kisbabát hozott az ős.

Varga Nóra – Varga-Bogdán Georgina és Varga Ádám kislánya – szeptember 11-én,

Balázs Benjámin – Balázs Dóra és Balázs Péter kislánya – október 9-én született meg.

Meghívó

Életnagyságú betlehem Felcsúton

Adventi gyertyagyújtásra és szeretetvendégségre várunk minden kedves felcsútit. A hagyományteremtő kezdeményezés során az adventi koszorú első lángjáról meggyújtott gyertyáinkkal elsétálunk a körforgalomnál található kereszthez, majd visszatérve leleplezzük Felcsút életnagyságú betlehemét, amely a karácsonyi ünnepkörben (2026. január 6-áig) éjjel-nappal látogatható lesz. Az advent előestéjén rendezendő programon forró tea és bor kíséretében találkozhatunk, beszélgethetünk. Ha tehetjük, hozzunk magunkkal rágcsálnivalót.

Időpont: 2025. november 29., 16.00
Helyszín: a Kertészeti Áruda parkolója

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x268 mm
1/1 tükör:	184x268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm
	+ 5-5 mm kifutó

Műszaki kereskedelem

nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
 Telefon: 06 20 284 9076
 Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
 E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLCYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:

- sertéshús • baromfihús • húskészítmények
- pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepekség

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát és édes almalét egy helyről a termelőtől, Felcsút Szűnyogpusztán a tojóháznál.

PÁK-TO Kft.
 Tel.: +36 22 701 966
 www.jotojas.hu

ÚJ LEHETŐSÉG, ÚJ KARRIER NÁLUNK A HELYED!

HA SZERETED A VENDÉGLÁTÁS VILÁGÁT, FONTOS SZÁMODRA A JÓ HANGULATÚ, TÁMOGATÓ MUNKAHELY, ÉS SZERETNÉL FEJLŐDNI EGY DINAMIKUSAN NÖVEKVŐ CSAPATBAN – AKKOR TÉGED KERESÜNK!

AMIT KÍNÁLUNK:

BARÁTSÁGOS, TÁMOGATÓ CSAPAT
 STABIL MUNKAHELY ÉS KORREKT BÉREZÉS
 FEJLŐDÉSI ÉS ELŐRELÉPÉSI LEHETŐSÉG

CÍMÜNK: 8086 FELCSÚT, FŐ UTCA 4/A
 TELEFONSZÁM: +36 30 4862385

Vasúti biztosítóberendezés, távközlés és erősáram tervezése, kivitelezése

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett.

Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
 info@puskashotel.hu
 foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás

2060 Bicske, Szent István u. 7-11., tel.: 06-22/795-820

Járási hivatalvezető: Szabó Gábor

A járáshoz tartozó települések: Alcsútdoboz, Bicske, Bodmér, Csabdi, Csákvár, Etyek, Felcsút, Gánt, Máty, Óbarok, Szár, Tabajd, Újbarok, Vértesacska, Vértesboglár
E-mail: hivatal.bicske@fejer.gov.hu

Kormányablak osztály – ügyfélfogadás

Osztályvezető: Vakánné Petrovics Ildikó

Központi telefonszám: 06-22/795-948

hétfő, szerda: 8.00–18.00

kedd: 7.00–15.00

csütörtök: 8.00–16.00

péntek: 8.00–11.00

Földhivatal – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–14.00 és 13.00–15.00

csütörtök: 8.00–11.00 csak kamarai tagoknak

péntek: 8.00–11.00

Hatósági és Gyámügyi Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Foglalkoztatási Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–14.00

péntek: 8.00–12.00

Kihelyezett NAV-ügyfélszolgálat

csütörtök: 13.00–15.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája

2060 Bicske, Szent István út 1.

páros héten: szerda: 16.00–18.00

páratlan héten: csütörtök: 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-22/594-036

Ügyfélfogadási rend:

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák

Tel.: 06-22/594-036

hétfőn 8.00 órától (előzetes időpontfoglalás szükséges)

Faluház és Községi Színtér

8086 Felcsút, Fő utca 137., tel.: 06-22/594-368

E-mail: faluhaz@felcsut.hu

Szarvas Józsefné: 06-70/450-8704

Csatlós Horváth Brigitta: 06-22/594-368

Nyitvatartás:

hétfő: 7.00–17.30

kedd, szerda, csütörtök: 7.00–16.00

péntek: 7.00–15.00

Háziorvosi rendelő (Faluház)

Dr. Ficzer Ferenc háziorvos

hétfő: 10.00–15.00

kedd, csütörtök: 9.00–12.00

szerda: 12.00–15.00

péntek: 8.00–10.00

Az orvosi rendelő a 06-22/594-072-es telefonszámon

és a felcsut.rendelo@gmail.com e-mail címen érhető el.

Háziorvosi ügyeleti ellátás

2060 Bicske, Kossuth tér 17.

(Bejárat a rendelő oldalánál található ajtón, csengetni kell.)

Telefonszám (Fejér vármegyében): 1830

Hétköznap: 16.00 és 22.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 8.00 és 14.00 között

Sürgősségi ügyeleti vagy mentőellátás

Központi ügyeleti telefonszám: 1830

Egységes segélyhívó rendszer: 112 (mentők)

Hétköznap: 22.00 és 8.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 14.00 és 8.00 között

Telephelyek:

8000 Székesfehérvár, Hunyadi u. 2.

2400 Dunaújváros, Vasmű u. 10.

2030 Érd, Szabadság tér 9.

Védőnői szolgálat (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137.

Makai Kinga védőnő: 06-30/970-8517

szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen), 11.00–13.00 (önállóan)

Gyógyszertár (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137., tel.: 06-22/252-550

Nyitvatartás: a háziorvosi rendelő nyitvatartása szerint, rendelési időben.

Posta

8086 Felcsút, Fő utca 73., tel.: 06-22/594-049

Nyitvatartás hétfőtől péntekig 8.00 és 16.00 között

Könyvtári, Információs és Községi Hely

8086 Felcsút, Fő u. 68.

Könyvtárvezető: Szecsődi Zsoltné

Tel.: 06-70/338-4814, E-mail: szecsodizsuzsa@freemail.hu

Nyitvatartás:

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–16.00

kedd: 14.00–18.00

péntek: 9.00–14.00

szombat: ügyelet időpontegyeztetéssel

Bicskei Rendőrkapitányság

2060 Bicske, Kisfaludy u. 56., tel.: 06-22/566-020

E-mail: bicskerk@fejer.police.hu

Sürgős esetben hívható: 112

Körzeti megbízott

8086 Felcsút, Fő u. 191., Gáfor János: 06-30/128-3581

Polgárőrség

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-30/248-9609

Felcsút Biztonságért Polgárőr Egyesület

Elnök: Kiss József

Tevékenységi terület: Felcsút bel- és külterület

Esély Gyermekjóléti Alapítvány

8086 Felcsút, Fő u. 68., tel.: 06-70/450-8733

Fogorvosi rendelő

Dr. Hargitai Egészségügyi Közhasznú Nonprofit Kft.

(Az egészségbiztosítóval szerződésben álló rendelő.)

Rendel: Dr. Hargitai László fogszakorvos

Rendelési idő:

Alcsútdobozon: tel.: 06-22/353-250 (Csak előjegyzéssel!)

hétfő: 11.00–17.30

kedd: 7.00–8.00 – elsősegély

csütörtök: 7.00–10.00 – iskolafogászat

7.00–8.00 – elsősegély

péntek: 10.30–17.30

Felcsúton: tel.: 06-22/668-224

Időpontkérés szükséges, rendelési idő előtt egy órával és

rendelési idő alatt 16.00 óráig!

szerda: 10.30–17.30

Alcsútdobozai rendelő – prevenciók rendelés:

hétfő, péntek: 9.30–11.00

Felcsúti rendelő:

szerda: 9.00–10.30 (Csak előjegyzéssel!)

Falugazdász

Gyenes Péter: 06-70/490-6170

Közjegyző

2060 Bicske, Szent István út 35.

Dr. Poszavec Rita: 06-22/566-440

E-mail: iroda.bicske@kozjegyzo.hu

poszavec.rita@kozjegyzo.hu

Nyitvatartás:

hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8.00–12.00, 13.00–15.30

péntek: 8.00–12.00

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 900 példányban. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző – **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata – **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu

Kéziratleadás: 30/126-0540; nagyzeniko@felcsut.hu – **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu